

Právě teď

Hudebně dramatické pásmo

Brigita Švédská se narodila kolem roku 1303 ve švédském Finstadu u Uppsaly. Do povědomí vešla především díky svým politickým a duchovním aktivitám. Byla pověstná svými vizemi ukřižovaného Ježíše, které prožívala již od sedmi let. Když dosáhla Brigita věku třinácti let, vdala se za osmnáctiletého šlechtice, i když měla sama jiné představy o svém životě – chtěla se ubírat spíše duchovním směrem nežli k rodinnému životu. Byla však poslušná svého otce a nakonec bylo její soužití s manželem – Ulfem velmi pěkné a harmonické. Brigita mu dala čtyři syny a čtyři dcery. Pro svou mimořádnou dobročinnost a zbožný způsob života se Brigita těšila nejvyšší úctě a vážnosti, což později vyústilo až k tomu, že se stala vychovatelkou na dvoře krále Magna Erikssona. Bez pochyby byla Brigita člověkem nesmírné síly a odhodlanosti. Měla zvláštní schopnost nadchnout lidi pro intenzivní a opravdový křesťanský život. Její vliv i na lidi nejbližší byl tak velký, po společné pouti se svým manželem do Santiaga di Compostela, se Ulf rozhodl pro vstup do cisterciáckého kláštera, kde zemřel už roku 1344. Brigita se pak věnovala také psaní (její spisy byly na tehdejší dobu časově velmi pružně ze švédštiny přeloženy do latiny – angličtiny středověku, což mělo za následek jejich rychlé šíření po Evropě). Vzhledem k jejímu výsadnímu postavení ve společnosti se brzy, i když nepřímo zapojila do politického dění. Snažila se ovlivnit krále, aby nepodnikal zbytečné výboje, které by v už tak dost morem a válkou trpící Evropě znamenaly jen další zbytečné krveprolití. Král Magnus Eriksson jí daroval roku 1346 jeden ze svých statků ve Vadsteně v jižním Švédsku, kde později Brigita zřídila klášter, první dům svého nového řádu – řádu brigitek. Spolu se svou dcerou Kateřinou Švédskou, která byla později stejně jako Brigita svatořečena, odešla Brigita roku 1349 do Říma aby zde působila dalších 24 let ve svém řádu. Umírá 23. července 1373 v Římě.

Cesta:

Symbolická paralela života sv. Brigity švédské s průzorem k poselství jejího díla a nakonec předání ostatků poselstvem.

Postavy:

Symbolické postavy provádějící během událostí Brigita (dívka) Ulf (chlapec)

Poutníci – které průvodci cestou potkávají, dávající impulsy k otázkám a zprostředkovávající jednotlivé události a setkání. Poutník #1: postava symbolizující sen (chlapec)

Poutník #2: postava symbolizující sv. Jakuba (chlapec)

Poutník #3: postava symbolizující trápení (dívka)

Poutník #4: postava symbolizující Boccaccia – *monolog* (chlapec)

Poutník #5: postava symbolizující Tomáše Akvinského (chlapec)

Poutník #6: postava symbolizující anděla

Posel: postava zprostředkovávající předání poselství

Hudební doprovod: kytara, 2 flétny + neutrální vokál, zpěv a bubínek.

Obsah:

1. Úvod: Hudba – otevírající vokál + úvodní dialog průvodců
2. Jednotlivá setkání s poutníky
3. Setkání s andělem
4. Předání poselství k nohám královské rodiny
5. Závěr: závěrečný dialog průvodců.
6. Závěrečný song

Úvodní dialog průvodců

Průvodce 1#Brigita: Právě teď máme možnost vykročit ze skořápky pokrytectví, právě teď je čas vsadit na pravdivost.

Průvodce 2#Ulf: Právě teď můžeme změnit své smýšlení a otevřít se lásce, která nečeká plně měšce a neklade si podmínky, abychom si ji zasloužili.

#Brigita: Nestáváme se dlužníky, když ji přijímáme, ale stáváme se slabými, když ji slepě odmítáme.

#Ulf: Právě teď máme příležitost nahlédnout do svědomí a bez příkras si přiznat, zda s ním nejsou naše skutky v rozporu.

#Brigita: Slova plynou a lidé zapomínají. Ale možná právě teď někdo vykročil ze svého domova a bez důvodu a k žádné příležitosti dal někomu malý svazek květin. – Jsme tady abychom se naučili odpouštět, ale nejen to.

#Ulf: Právě teď putuje Evropou hlouček poutníků, kteří přinášejí poselství dobré vůle a porozumění.

Hudba (kytara & 2 flétny)

Setkání s poutníky

Sen

Poutník 1#sen (*vychází z publika*): Haló, slyšíte mě? Tady jsem. – Každý nemá to štěstí, že potká někoho, kdo jej provází životem, kdo s ním spoluprožívá nejrůznější radosti i bolesti a stačí jen... – Vzpomínáš, když jsme se setkali poprvé..? Byla jsi ještě malá. Já jsem tvůj sen.

#Brigita: Ano, často na tebe vzpomínám, byl jsi vzácný sen.

#Sen: Znáám nejrůznější tajemství a přicházím jako průvodce a zprostředkovatel už ve chvíli, kdy se ti začnou klížit víčka. Vím dobře co tě trápí a o věcech, které tě teprve čekají. Rád jsem tě zase viděl, ale už musím jít. A nezapomeň...

#Brigita: Uvidím tě ještě někdy?

#sen: Budu tě provázet celý život.

Hudba (kytara & 2 flétny)

Jakub

#Ulf: Dobře si pamatuji to žhavé slunce i vůni koření na opačném konci Evropy. Je to zvláštní místo Santiago di Compostella. Jako bychom byli na cestě, která nevede za nějakým jasným cílem, ale na cestě, při které se má vše vyjasnit a my máme rozpoznat sebe navzájem. Je to zvláštní místo Santiago di Compostella.

#Brigita: Není možné, že už jsme se někde viděli? Ten hlas mi připadal tak známý. Byli jsme vyčerpaní a někdy i dost žízňiví, ale ten hlas byl jako průzračný pramen čisté vody. Nabádal k pravdě a ke skutkům.

(Krátká hudební vsuvka)

#Jakub: Každý den je tu příležitost, každý den a každý jeden okamžik. Ne, já nemohu patřit k těm, kterým postačí jen cosi slepě zachovávat, chci být pochodeň. Dnes mnozí mluví o víře jako o pilíři slušného života, ale v svých srdcích často nemají dost místa pro co jiného než pro lásku k sobě sama. Víra. Jak snadno se může stát jen prázdným slovem. – Brigito, vezmi s sebou domů trochu toho ohně, protože já vím, že i ty jsi pochodní a občas se ohlédneš, to abys věděla, že vedle tvých šlápějí jsou ještě jedny stopy – ty moje.

Hudba (kytara & 2 flétny)

Trápení

#trápení: Schovejte dýky i meče, lépe je zůstat bratry, otci a manžely. Dábel se nezapomíná odvděčit a jeho odměnou je jen další trápení. Člověk je zvláštní tvor, tak často používá své poznání, nadání a odhodlanost k tomu, aby uškodil a nebo ničil. Z velkých příslibů a prvotní slávy zbudou jen slzy těch, kteří zůstali. Země krvácí. Bída a hlad nejen po chlebu, ale i po pravdě, o kterou snad mělo jít ze všeho nejvíc, do široka rozevírají svoji náruč. Smutný a ztrápený čas. Brigito, na cestě do Říma to byly právě moje kroky, které tě provázely, vzpomínáš? Lidé prchali a umírali. Evropa se plnila nenávisť. Já jsem trápení. Vím, že na tvé cestě se ještě potkáme.

(Krátká hudební vsuvka)

#Brigita: Už jen pár metrů a vstoupíme do Říma, města tolik zkoušeného a přece města požehnání. A pak do dalších měst. Ať už je to Neapol nebo Avignon – to co teď Evropa potřebuje ze všeho nejvíc je mír.

Boccaccio

#Boccaccio: Utíkejte, utíkejte a v noci, kdy útěk zahalí tma, ať zazní další z příběhů. Svět se stává stále více místem, kde ubývá soucitu a porozumění. Někdy jako by bylo všechno to putování den za dnem na skrz obyčejnými i neobyčejnými událostmi a prožitky spíše trestem, nežli údělem, jež by nepostrádal řád a jakoukoli vyváženost. Utíkejte – a až najdete bezpečné místo, ať se vám stane útočištěm.

#Brigita: Je to zvláštní pocit, když na jednom místě snoubí se vznešenost s chamtivostí, moudrost se závistí a pravda se zradou. Neapol.

(Krátká hudební vsuvka)

Tomáš Akvinský

#Brigita: Tomáši, chtěla bych poznat tvůj hlas a vidět místa, kde se rodily tvé myšlenky, vzít s sebou alespoň útržek z tvého poznání.

#Tomáš Akvinský: Absolutní bytí, bytí samé, jeho nejvyšší forma, bytost bez sebemenšího kalu, bez jediného nečistého úmyslu, bez záludnosti a kalkulace, bytost, která svojí podstatou převyšuje vše dosud poznané a postrádá jakýkoli prvek zla – takový je můj Bůh. Bez ohledu na skeptiky, kdo má tu odvalu popírat Boha, popírá tím i sám sebe. Brigito, cílem člověka je soužití s Ním v životě bez ohraničení časem nebo lidskou pošetilostí a tento život si člověk zaslouží jen objevováním a zachováváním zákona vepsaného do tvorstva. Často jsme slabí, slabí k tomu abychom rozhodli nebo abychom zkrátka jen udělali další krok, ale nejsme tu osamocení, i když někdy právě tímto pocitem tolik trpíme. Absolutní bytí, bytí samé, jeho nejvyšší forma, takový je můj Bůh.

Hudba (2 flétny)

Anděl

#Anděl: Na konci každé cesty začíná jiná. Otevírá se brána do nových časů, které může proměnit a utvářet každý jeden z nás. *(Otáčí se k Brigitě.)* Všichni ti, kdo tě měli a mají v úctě jsou něčím obohaceni. Další a další budou vyprávět o tvých myšlenkách a prožitcích. Bez příkras mohou poznat sílu i krutost utrpení, laskavost míru i lásku mámy. – Myslím, že už bychom měli jít. Podej mi ruku, neboj se. Nečeká tě nic neznámého.

(Hudební téma závěrečné písně)

#Všichni poutníci: Přinášíme živý dar, který mluví o pravdě, přinášíme živý vzkaz o tom, že vše důležité se odehrává právě teď.

Závěrečný dialog

#Brigita: Právě teď se někde narodilo dítě, máma se sklání nad jeho postýlkou, právě teď máme čas říct: „odpusť mi“ a nebo poslat pohlednici, zavolat a jen tak popřát skvělý den. Právě teď můžeme být připraveni. Právě teď se nemusíme bát.

#Ulf: Právě teď někdo vyřezal hračku pro svého syna a nezapomněl na jeho narozeniny, právě teď se někdo neotočil zády, právě teď se někdo rozhodl, že začne od znova a bez předsudků.

Závěrečný song: Zní v nás dávná přání

Hudba: Z. Merta
Úprava: A. R.

Zpěv sólo:

e h7 D A
Přes své hříchy příští, přes bázeň dávivou,
G D/#F e h
víra má se třítí, jak dál, kam jít?
C e a e
Toužím víc než před tím, toužím čím dál víc,
e h e e/D C
čím dál tím víc se láskou zaklínám.

vždyť máme lásku příští ukrytou v srdcích svých.
Bůh tvář neodvrátí, odpouští náš hřích
svůj se k svému vrátí s láskou na rtech svých.

a e h7 A
Ať bůh tvář neodvrátí, ať odpustí náš hřích
a a H7 e
svůj se k svému vrátí a žal svůj utiší.
Zem žádoucí i krásná dýchá láskou svou
víra má v duši spásná je mou, je mou.

Bůh tvář neodvrátí, odpouští náš hřích
svůj se k svému vrátí s láskou na rtech svých.
Bůh tvář neodvrátí, odpouští náš hřích
svůj se k svému vrátí s láskou na rtech svých.

Zpěv – společně

Zní v nás dávná přání touhou bezmeznou
zní v nás bez přestání věčnou ozvěnou.
Ať bůh tvář neodvrátí, ať odpustí náš hřích,